

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/96/2019
Identifikačné číslo spisu: 1316217413
Dátum vydania rozhodnutia: 29.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1316217413.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Svetlovskej a členov senátu JUDr. Milana Ľalíka a JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., v spore žalobkyne T. X. C., bývajúcej v G. XXX, zastúpenej Mgr. Slavomírom Slávikom, advokátom v Bratislave, Mlynarovičova 13, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, IČO: 00 151 866, o určenie, že ku skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru nedošlo, vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 44 Cpr 15/2016, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 19. júna 2018 sp. zn. 5 CoPr 7/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a .

Žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 25. októbra 2017 č. k. 44 Cpr 15/2016 - 92 zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala určenia, že k zániku štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona k 31. augustu 2016 nedošlo a uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni náhradu funkčného platu v sume 946,50 eur za každý mesiac od 2. septembra 2016 až do času, keď žalobkyni umožní pokračovať v práci alebo do doby, keď súd rozhodne o skončení štátnozamestnaneckého pomeru; rozhodol tiež o náhrade trov konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom na § 1 ods. 4, § 17 ods. 1, § 17 ods. 3 písm. c/, § 18 písm. g/, § 25 ods. 1 písm. a/, § 26 ods. 1, § 27 ods. 2 písm. j/, § 46 ods. 1, 2, § 52 ods. 1 písm. i/, § 52 ods. 3, § 56 zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „zákon č. 400/2009 Z. z.“) uviedol, že sporové strany uzatvorili 25. februára 2016 služobnú zmluvu, ktorej predmetom bol výkon štátnej služby v štátnozamestnaneckom mieste v služobnom úrade vo funkcii hlavný štátny radca v odbore štátnej služby medzinárodná spolupráca, finančné prostriedky európskych spoločenských a zároveň sa dohodli na dočasnej štátnej službe ako druhu štátnej služby so vznikom 1. marca 2016 a trvaním na dobu určitú, najdlhšie do 31. decembra 2022. Ako súd prvej inštancie ďalej uviedol, zo strany žalovaného boli prijaté organizačné zmeny v dôsledku organizačného opatrenia ministra vnútra SR z 18. mája 2016 č. 9/2016, v

zmysle ktorých sa štátnozamestnanecké miesto žalobkyne začlenilo bez zmeny do oddelenia rozvojových projektov Úradu splnomocnenca Vlády Slovenskej republiky pre rómske komunity. Na základe uvedeného žalovaný listom z 22. augusta 2016 vystavil žalobkyni potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona a oznámil žalobkyni, že v dôsledku organizačného opatrenia Ministerstva vnútra SR zo 17. augusta 2016 č. 12/2016 s účinnosťou od 1. septembra 2016 došlo k zrušeniu ID 43473, funkcie hlavný štátny radca, na ktorom žalobkyňa vykonávala dočasnú štátnu funkciu odborníka. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že dôvodom, na základe ktorého vznikol u žalobkyne štátnozamestnanecký pomer v dočasnej štátnej službe, bol výber z 29. januára 2016 č. SPOU-PO-Vk-2016/5-12 na voľné štátnozamestnanecké miesto štátneho zamestnanca - odborníka, ktorý je dočasne potrebný na plnenie úloh štátnej služby, pričom táto potreba pominula na základe rozhodnutia ministra vnútra o organizačných zmenách zo 17. augusta 2016 č. 12 u určitých štátnych zamestnancov v dočasnej štátnej službe - odborníkoch, ktorým zaniká potreba plnenia úloh štátnej služby a medzi ktorými bola aj funkcia hlavného štátneho radcu u žalobkyne ID 43473. Preto súd prvej inštancie uzavrel, že v prípade skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne na základe zákona postačovalo vydanie potvrdenia vedúcim služobného úradu, v ktorom sa uviedol len deň a dôvod skončenia štátnozamestnaneckého pomeru a zdôraznil, že dočasná štátna služba žalobkyne mohla skončiť aj v skoršom termíne než 31. decembra 2022. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 19. júna 2018 sp. zn. 5 CoPr 7/2018 I. rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa určenia, že ku skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona nedošlo, zmenil podľa § 388 C. s. p. a určil, že ku skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru medzi stranami na základe zákona k 31. augustu 2016 nedošlo, II. vo zvyšku nároku rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c/ a § 391 ods. 1 C.s.p. zrušil a vec vrátil v rozsahu zrušenia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom na § 17 ods. 1, § 18 písm. g/ a § 46 ods. 1, 2 zákona č. 400/2009 Z.z. uviedol, že dočasná štátna služba odborníka, ktorý je dočasne potrebný na plnenie úloh štátnej služby, trvá po dobu dohodnutú v služobnej zmluve a štátnozamestnanecký pomer sa preto končí dňom uplynutia dočasnej štátnej služby. Odvolací súd mal z potvrdenia žalovaného z 22. augusta 2016 za zrejmé, že štátnozamestnanecký pomer žalobkyne mal skončiť z dôvodu organizačnej zmeny u žalovaného a nie z dôvodu uplynutia doby, na ktorú bol tento štátnozamestnanecký pomer uzavretý. Ako ďalej odvolací súd uviedol, táto organizačná zmena (zrušenie štátnozamestnaneckého miesta) mohla spôsobiť skončenie štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou za splnenia zákonných predpokladov v § 47 písm. b/ zákona č. 400/2009 Z. z. Pokiaľ však žalovaný oznámil žalobkyni, že jej štátnozamestnanecký pomer skončil k 31. augustu 2016, uvedeným spôsobom mohlo dôjsť k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne len v prípade, ak by k uvedenému dňu uplynula doba trvania pomeru dohodnutá v služobnej zmluve. Preto mal odvolací súd za preukázané, že ku skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne k 31. augustu 2016 tak, ako je uvedené v potvrdení žalovaného z 22. augusta 2016, nedošlo, nakoľko nebolo v konaní preukázané uplynutie dohodnutej doby trvania štátnozamestnaneckého pomeru dojednanej v služobnej zmluve. Záverom odvolací súd zdôraznil, že pokiaľ žalovaný skutkovo vymedzil skončenie štátnozamestnaneckého pomeru z dôvodu prijatia organizačného opatrenia, v dôsledku ktorého došlo k zrušeniu štátnozamestnaneckého miesta žalobkyne, takýto dôvod skončenia dočasnej štátnej služby zákon o štátnej službe vôbec nepozná. Odvolací súd preto uzavrel, že nie je možné, aby rovnaká právna skutočnosť, ktorou je prijatie organizačnej zmeny, znamenala a spôsobovala dva obsahovo rozličné právne následky, jednak možnosť výpovede a súčasne dôvod, pri ktorom dochádza k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru zo zákona na základe uplynutia dočasnej štátnej služby. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie s tým, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu závisel od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.). Ako dovolateľ uviedol, rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení právnej otázky, či môže k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru uzavretého na dobu určitú na plnenie určitých služobných úloh štátnej správy, dôjsť aj na základe zákona z dôvodu zániku potreby plnenia (týchto) úloh štátnej

správy podľa § 52 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z. z. a nie len výpoveďou na základe organizačných zmien? Dovolateľ bol toho názoru, že už z názvu samotnej funkcie, na ktorej bola žalobkyňa zaradená (odborník, ktorý je dočasne potrebný na plnenie úloh štátnej služby), vyplýva dočasnosť jej služobného pomeru a je nesporné, že služobný pomer žalobkyne mohol skončiť aj na základe iných dôvodov, ako len uplynutím najdlhšie dohodnutého času, a to zánikom potreby plnenia takýchto úloh. Preto dovolateľ zdôraznil, že neboli naplnené podmienky pre skončenie tohto štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou, pretože štátnozamestnanecký pomer žalobkyne zanikol na základe zákona. Dovolateľ navrhol napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, prípadne zmeniť a potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie.

4. Žalobkyňa sa k dovolaniu žalovaného písomne nevyjadrila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie žalovaného nie je dôvodné, a preto ho treba zamietnuť.

6. V zmysle § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p.

7. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. Dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C. s. p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C. s. p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C. s. p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 C. s. p. alebo § 421 C. s. p. v spojení s § 431 ods. 1 C. s. p. a § 432 ods. 1 C. s. p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10. Aby na základe dovolania podaného podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.), musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v ustanoveniach § 431 až § 435 C. s. p. (porovnaj 2 Cdo 203/2016, 3 Cdo 216/2017, 4 Cdo 64/2018, 6 Cdo 113/2017, 7 Cdo 95/2017 a 8 Cdo 95/2017). K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže dovolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania. Aj právna úprava odvolacieho konania obsiahnutá v C. s. p., podobne ako predchádzajúca právna úprava, dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

11. Otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. môže byť len otázka právna (nie skutková otázka). Môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Otázkou relevantnou podľa tohto ustanovenia môže byť len právna otázka, na ktorej spočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu. Otázky síce riešené súdmi v priebehu konania, avšak netvoriace základ ich rozhodnutí, nemajú relevanciu v zmysle tohto ustanovenia. Predmetná otázka musí byť zároveň procesnou stranou nastolená v dovolaní. Právne otázky, dovolateľom v dovolaní nenastolené a nepomenované, nemajú relevanciu z hľadiska prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia.

12. Dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. predpokladá, že právnu otázku kľúčovú pre rozhodnutie vo veci samej dovolací súd dosiaľ neriešil a je tu daná potreba, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita túto otázku vyriešil. Právna úprava účinná od 1. júla 2016 dáva dovolaciemu súdu právomoc rozhodnúť o tom, či ide o otázku zásadného právneho významu, ktorá nebola dosiaľ riešená. Základným predpokladom prípustnosti dovolania je, že dovolací súd vo svojej rozhodovacej činnosti doposiaľ neposudzoval právnu otázku nastolenú dovolateľom (t. j. právne posúdenie veci odvolacím súdom, s ktorým dovolateľ nesúhlasí). Ak dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 421 C. s. p., má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

13. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

14. Podľa obsahu dovolania, prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. žalovaný odôvodňoval nesprávnym právnym posúdením veci súdmi nižších stupňov v otázke, či môže k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru uzavretého na dobu určitú na plnenie určitých služobných úloh štátnej správy dôjsť aj na základe zákona z dôvodu zániku potreby plnenia (týchto) úloh štátnej správy podľa § 52 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z. z. a nie len výpoveďou na základe organizačných zmien.

15. Štátnozamestnanecký pomer rozlišuje dva druhy štátnej služby. Podľa § 16 ods. 1 prvá veta zákona č. 400/2009 Z. z. stála štátna služba je štátna služba na neurčitý čas. Podľa § 17 ods. 1 prvá veta zákona č. 400/2009 Z. z. dočasná štátna služba je štátna služba na určitú dobu. V prípade, ak sa štátnozamestnanecký pomer zakladá služobnou zmluvou, vzniká dňom dohodnutým v služobnej zmluve (§ 25 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 26 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z. z.) a jednou z podstatných náležitostí, ktoré musí služobná zmluva obsahovať je aj čas trvania dočasnej štátnej služby, ak ide o dočasnú štátnu službu (§ 27 ods. 2 písm. j/ zákona č. 400/2009 Z. z.). Podľa § 18 písm. g/ zákona č. 400/2009 Z. z. dočasná štátna služba odborníka, ktorý je dočasne potrebný na plnenie úloh štátnej služby, trvá po dobu dohodnutú v služobnej zmluve.

16. Podľa § 46 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z. z. štátnozamestnanecký pomer možno skončiť a/ dohodou o skončení štátnozamestnaneckého pomeru, b/ výpoveďou, c/ okamžitým skončením, d/ skončením v skúšobnej dobe. Štátnozamestnanecký pomer sa skončí aj na základe zákona (§ 46 ods. 2 zákona č. 400/2009 Z. z.). Podľa § 52 ods. 1 písm. i/ zákona č. 400/2009 Z. z. štátnozamestnanecký pomer sa na základe zákona skončí (aj) dňom uplynutia dočasnej štátnej služby. Ďalšími spôsobmi podľa § 52 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z. z., kedy štátnozamestnanecký pomer končí na základe zákona, je jeho skončenie dňom a/ nadobudnutia právoplatnosti schváleného zmiernu alebo dňom nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o podmienčnom zastavení trestného stíhania, ak bol štátny zamestnanec zaradený mimo

činnej štátnej služby podľa § 42 ods. 1, b/ nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, ktorým bol štátny zamestnanec odsúdený za úmyselný trestný čin, c/ nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, ktorým bol štátny zamestnanec odsúdený za nedbanlivostný trestný čin, ak výkon trestu odňatia slobody nebol podmienene odložený, d/ nadobudnutia právoplatnosti rozsudku ukladajúceho štátnemu zamestnancovi, ktorý nie je občanom Slovenskej republiky, trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky, e/ nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bol štátny zamestnanec pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorým bola jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, f/ keď štátny zamestnanec neúspešne vykonal alebo z vlastnej viny nevykonal skúšku na získanie osobitného kvalifikačného predpokladu podľa osobitného predpisu v lehote určenej osobitným predpisom alebo služobným úradom, g/ nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa zrušuje platnosť osvedčenia na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami podľa osobitného predpisu, alebo dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o nesplnení predpokladov na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami, ak sa takéto osvedčenie na vykonávanie štátnej služby vyžaduje podľa osobitného predpisu a ak štátny zamestnanec nebol trvale preložený alebo sa nedohodol so služobným úradom inak, h/ straty občianstva (§ 3). V prípade, ak nastane niektorá z týchto zákonom predpokladaných skutočností skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, vydá vedúci úradu písomné potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona, ktoré obsahuje údaj o dni a dôvode skončenia štátnozamestnaneckého pomeru (§ 52 ods. 3 zákona č. 400/2009 Z. z.).

17. Podľa § 47 ods. 1 písm. b/ zákona č. 400/2009 Z. z. služobný úrad môže dať štátnemu zamestnancovi výpoveď, ak sa zrušuje alebo zrušilo štátnozamestnanecké miesto, služobný úrad nemá pre štátneho zamestnanca iné vhodné štátnozamestnanecké miesto alebo štátny zamestnanec nesúhlasí s trvalým preložením v služobnom úrade a nedohodne sa so služobným úradom inak.

18. V zmysle vyššie citovaných ustanovení je zrejmé, že štátnozamestnanecký pomer možno založiť jednak ako stálu štátnu službu, ktorej čas trvania nie je časovo obmedzený, a jednak ako dočasnú štátnu službu, ktorej čas trvania je časovo obmedzený s tým, že tento čas trvania je uvedený v služobnej zmluve a uplynutím posledného dňa dohodnutého v služobnej zmluve ako času trvania dočasnej štátnej služby končí tento štátnozamestnanecký pomer na základe zákona. Z obsahu spisu je zrejmé, že štátnozamestnanecký pomer žalobkyne so žalovaným bol založený služobnou zmluvou z 25. februára 2016, a to na základe výberu z 29. januára 2016 č. SPOU-PO-Vk-2016/5-12 na voľné štátnozamestnanecké miesto štátneho zamestnanca - odborníka, ktorý je dočasne potrebný na plnenie úloh štátnej služby. Predmetnom tejto služobnej zmluve bol výkon štátnej služby v štátnozamestnaneckom mieste v služobnom úrade vo funkcii hlavný štátny radca v odbore štátnej služby medzinárodná spolupráca, finančné prostriedky európskych spoločenských s tým, že išlo o dočasnú štátnu službu ako druh štátnej služby so vznikom 1. marca 2016 a trvaním na dobu určitú, najdlhšie do 31. decembra 2022. V danom prípade v dôsledku organizačného opatrenia ministra vnútra SR z 18. mája 2016 č. 9/2016, v zmysle ktorého sa štátnozamestnanecké miesto žalobkyne začlenilo bez zmeny do oddelenia rozvojových projektov Úradu splnomocnenca Vlády Slovenskej republiky pre rómske komunity, prijal žalovaný organizačné opatrenie zo 17. augusta 2016 č. 12/2016 s účinnosťou od 1. septembra 2016, ktorým došlo k zrušeniu ID 43473, funkcie hlavný štátny radca, na ktorom žalobkyňa vykonávala dočasnú štátnu funkciu odborníka. Pokiaľ žalovaný listom z 22. augusta 2016 vystavil žalobkyni potvrdenie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru na základe zákona zrušením funkcie vykonávanej žalobkyňou, postupoval v rozpore s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami, nakoľko v zákone č. 400/2009 Z.z. vôbec nie je upravený priamy následok - skončenie štátnozamestnaneckého pomeru zrušením funkcie vykonávanej štátnym zamestnancom v dočasnej štátnej službe počas doby jej trvania - ako jeden zo spôsobov zániku štátnozamestnaneckého pomeru zo zákona (viď § 52 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z. z.). Je preto jednoznačné, že dočasná štátna služba žalobkyne zrušením ID 43473, funkcie hlavný štátny radca, na ktorom žalobkyňa vykonávala dočasnú štátnu funkciu odborníka, neskončila a trvá naďalej „najdlhšie do 31. decembra 2022“. Uvedené však môže byť - za splnenia zákonných predpokladov - dôvodom pre skončenie štátnozamestnaneckého pomeru so žalobkyňou výpoveďou pre nadbytočnosť podľa § 47 ods. 1 písm. b/ zákona č. 400/2009 Z. z.

19. Na základe uvedeného možno uzavrieť, že zrušením štátnozamestnaneckého miesta, na ktoré je prijatý zamestnanec do dočasnej štátnej služby, pričom k tomuto zrušeniu došlo skôr než nastalo uplynutie času trvania dočasnej štátnej služby, nedochádza k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru zo zákona. Dovolací súd preto zdôrazňuje, že odvolací súd správne vec právne posúdil, ak vychádzal zo skutočnosti, že zákon o štátnej službe vôbec nepozná dôvod skončenia dočasnej štátnej služby z dôvodu prijatia organizačného opatrenia, v dôsledku ktorého došlo k zrušeniu štátnozamestnaneckého miesta žalobkyne, a bol preto správneho právneho názoru, že k skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne nedošlo, nakoľko nedošlo k uplynutiu dohodnutej doby trvania štátnozamestnaneckého pomeru dojednanej v služobnej zmluve.

20. Dovolací súd s poukazom na vyššie uvedené dospel k záveru, že dovolanie žalovaného v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. bolo prípustné, avšak žalovaný v ňom neopodstatnene vytýka, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.), a preto jeho dovolanie ako nedôvodné zamietol podľa § 448 C. s. p.

21. Žalobkyňa bola v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešná (§ 255 ods. 1 C. s. p.), trovy dovolacieho konania jej však najvyšší súd nepriznal, nakoľko jej žiadne preukázateľné nevznikli (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7 Cdo 14/2018, R 72/2018).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.